

Odvolaie podané 30. septembra 2011: ThyssenKrupp Elevator AG proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. júla 2011 vo veciach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 a T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs a i./Komisia

(Vec C-505/11 P)

(2011/C 347/33)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: ThyssenKrupp Elevator AG (v zastúpení: T. Klose, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaiteľky

Odvolaiteľka navrhuje

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. júla 2011 v spojených veciach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-150/07 a T-154/07 (ThyssenKrupp Liften Ascenseurs a i./Európska komisia) v rozsahu, v akom zamietá žalobu a v akom sa týka odvolaiteľky,
- subsidiárne primerane ďalej znížiť pokutu uloženú odvolaiteľke v článku 2 napadnutého rozhodnutia Európskej komisie z 21. februára 2007,
- ďalej subsidiárne vrátiť vec Všeobecnému súdu na opätovné rozhodnutie,
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka týmto odvolaním napáda rozsudok Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. júla 2011 vo veci T-148/07 a i. (ThyssenKrupp Liften Ascenseurs a i./Európska komisia) v rozsahu, v akom tento súd zamietol žalobu zo 7. mája 2007 podanú proti rozhodnutiu Komisie K(2007) 512 v konečnom znení z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 — výťahy a eskalátory), a v akom sa týka odvolaiteľky.

Odvolaiteľka namieta nepríslušnosť Komisie, porušenie podstatných formálnych náležitostí, porušenie Zmluvy o ES, resp. ZEÚ a, v prípade vykonania týchto zmlúv, porušenie uplatniteľných právnych noriem, ako aj zneužitie právomoci a porušenie základných práv v celkovo šiestich odvolacích dôvodoch:

Odvolaiteľka po prvé namieta, že Všeobecný súd právne nesprávne potvrdil príslušnosť Komisie pre vykonanie konania. Zastáva názor, že Všeobecný súd mal rozhodnutie Komisie z dôvodu neuplatniteľnosti článku 101 ZFEÚ (predtým článok 81

ES) na základe chýbajúceho medzistátneho významu vytýkajúceho lokálneho porušenia vyhlásiť za neplatné. Aj v prípade, že by Všeobecný súd vyhlásil článok 101 ZFEÚ za uplatniteľný, musel by zohľadniť, že príslušnosti Komisie v každom prípade bráni systém paralelných príslušností podľa oznámenia ESHS založený nariadením 1/2003⁽¹⁾. Všeobecný súd napokon nezohľadnil, že dodatočné začatie konania Komisiou predstavuje porušenie zásady určitosti a zákonnosti v súvislosti s trestami, ktorá je chránená základnými právami.

Všeobecný súd po druhé nezohľadnil, že došlo k porušeniu zásady *ne bis in idem*, keďže Komisia pred začatím konania nezohľadnila rozhodnutia o amnestii vnútroštátnych kartelových orgánov v prospech odvolaiteľiek.

Odvolaiteľka po tretie namieta, že Všeobecný súd právne nesprávne potvrdil rozhodnutie Komisie o solidárnej zodpovednosti odvolaiteľky s jej dcérskymi spoločnosťami. Odvolaiteľka sa nesporne nezúčastnila porušenia. Pripísateľnosti cudzieho konania na základe chýbajúceho predpokladu zodpovednosti ekonomickej entity bráni zásada v oblasti práva sankcií osobnej zodpovednosti, zásada *in dubio pro reo* a právo na spravodlivý proces.

Všeobecný súd po štvrté právne nesprávne nezohľadnil, že potvrdenie solidárnej zodpovednosti odvolaiteľky porušuje zásadu osobnej zodpovednosti. Odvolaiteľka subsidiárne namieta, že Všeobecný súd právne nesprávne potvrdil rozhodnutie Komisie v súvislosti s chýbajúcimi podielmi na zodpovednosti vo vnútornom vzťahu, a tým rozsudok nedostatočne odôvodnil.

Odvolaiteľka po piate namieta, že Všeobecný súd vo svojom rozsudku porušil svoju právom priznanú povinnosť rozsiahleho preskúmania tým, že iba nedostatočne preskúmal neprimeranosť stanovenia východiskovej sumy, násobného koeficientu na účely odstrašenia, ako aj chýbajúce posúdenie spolupráce odvolaiteľky Komisiou, a tým porušil základné právo na spravodlivý proces a v ňom spočívajúcu záruku súdnej ochrany. Rozsudok je v každom prípade nedostatočne odôvodnený v rozsahu, v akom potvrdzuje niekoľkonásobné uloženie pokuty, ktoré sa odlišuje od praxe rozhodovania Komisie.

Po šieste sa namieta porušenie zásady proporcionality a zásady rovnosti zaobchádzania v súvislosti so stanovením východiskovej sumy týkajúcej sa porušenia v Nemecku, keďže sa do stanovenia východiskovej sumy zahrnuli aj obraty nedotknuté týmto porušením, a to napriek tomu, že tomu bránia kogentné dôvody. Všeobecný súd naopak voči spoločnosti Schindler vykonal dostatočne diferencované odôvodnenie, protiprávne ale opomenul toto diferencovanie voči odvolaiteľke vykonať.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).